

В.І. Дармограй, Черкаський державний технологічний університет

ВИКОРИСТАННЯ БАНКІВСЬКИХ КОШТІВ У РАМКАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

Розвиток виробничої частини макроредумов стимулюється регулюванням державою процесів відтворення факторів виробництва. Раціоналізація його структури відносно трудових ресурсів у відповідності до структурних тенденцій виробництва й організації праці стимулюється державою. Завданнями таких регулюючих заходів є боротьба з соціальним утриманством, заохочення непрацюючих до пошуку роботи й перенавчання, а також надання їм необхідної при цьому допомоги.

Регіональний рівень може привнести більш детальне і сучасне розуміння власного потенціалу і проблем. Крім того, регіони здатні “множити” свої зростаючі знання і навички в економічному розвитку, мобілізуючись на цю мету й асигнуючи на це кошти.

Механізм планування і програмного методу, що вже існує в Україні у вигляді державних регіональних комплексних програм, можна розвивати далі таким чином, щоб він відповідав вітчизняним умовам і створював інструменти формування державного і регіонального співробітництва в регіональному розвитку.

У створенні таких систем вітчизняний і закордонний досвіди, охарактеризовані в даному дослідженні, дають можливість запропонувати умови і фактори, спрямовані на підвищення ефективності застосування планових механізмів регіонального розвитку:

- визначення інституціональних основ співробітництва в процесі стратегічного планування соціально-економічного розвитку регіону;
- підвищення ефективності механізму контролю над використанням коштів у рамках функціонування систем стратегічного планування і реалізації стратегій;
- створення стратегії розвитку, що максимізує загальний економічний ефект і ґрунтується на використанні індивідуальних особливостей конкретного регіону, його економічного потенціалу і ключових навичок та компетенцій;
- обґрунтування ключових принципів побудови процесу розвитку в рамках системи стратегічного планування соціально-економічного розвитку регіону, визначення основних стратегічних напрямків, охоплених у процесі розробки стратегії розвитку регіональної соціально-економічної системи.

Необхідною умовою реалізації ефективної політики розвитку регіонів на принципах співробітництва є підтримка стабільності соціально-економічного середовища регіону.

Таким чином, ґрунтуючись на наведених вище аргументах, доцільно в рамках інституціонального механізму стратегічного планування регіонального розвитку забезпечити наступне:

- розрахунок реальних (помірних) потреб у фінансових асигнуваннях на стратегічні програми і подальший контроль над їх використанням, диференціацію джерел фінансування. Кожен з механізмів включає одну або кілька організацій, що приймають рішення про те, як розмішувати кошти іншої організації;
- чіткий і ясний розподіл відповідальності з метою забезпечення ефективності і результативності процесу регіонального розвитку. Якщо в одній системі регіонального розвитку бере участь багато організацій, то ролі і відповідальність потрібно розподілити якомога точніше, щоб система працювала ефективно. Кожна окрема організація повинна розуміти точно, що вона повинна робити, і як це вписується в загальну систему регіонального розвитку. Крім того, потрібна необхідна інформація і знання для виконання призначеної їм ролі.

Таким чином, стратегічне планування соціально-економічного розвитку регіону – це, насамперед, процес взаємодії в складній системі. Там, де в здійсненні конкретної політики бере участь велика кількість партнерів, майже неминучі розмаїтість і зміни, тому важко створити та контролювати чіткі правила про ролі й обов'язки.

Дармограй, В.І. Використання банківських коштів у рамках функціонування систем стратегічного планування [Текст] / В.І. Дармограй // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика: зб. тез доп. II Міжнародної науково - практичної конференції (31 травня – 1 червня 2007 р.). – Суми: УАБС НБУ, 2007. – С. 159-160.